

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

2. května 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Vrácení DPH – Směrnice 2008/9/ES – Článek 20 – Žádost členského státu vrácení daně o doplňující údaje – Údaje, které mají být poskytnuty do jednoho měsíce ode dne, kdy žádost obdrží osoba, jíž je určena – Právní povaha této lhůty a důsledky jejího nedodržení“

Ve věci C-133/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím tribunal administratif de Montreuil (správní soud v Montreuil, Francie) ze dne 14. února 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 20. února 2018, v řízení

Sea Chefs Cruise Services GmbH

proti

Ministre de l'Action et des Comptes publics,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně senátu, F. Biltgen, J. Malenovský, C.G. Fernlund (zpravodaj) a L. S. Rossi, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Sea Chefs Cruise Services GmbH D. Martin-Picod, avocate,
- za francouzskou vládu A. Alidière a E. de Moustier, jakož i D. Colasem, jako zmocněnci,
- za španělskou vládu S. Jiménezem Garcíou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi N. Gossement a J. Jokubauskaitė, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. ledna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 20 odst. 2 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. 2008, L 44, s. 23).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Sea Chefs Cruise Services GmbH (dále jen „Sea Chefs“), společností usazenou v Německu, a ministre de l'Action et des Comptes publics (ministr veřejné správy a veřejných rozpočtů, Francie) ve věci rozhodnutí posledně jmenovaného o zamítnutí nároku společnosti Sea Chefs na vrácení daně z přidané hodnoty (DPH) odvedené touto společností za rok 2014.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2008/9

- 3 Bod 2 odůvodnění směrnice 2008/9 zní následovně:

„Úprava stanovená v [osmé směrnici Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku (Úř. věst. 1979, L 331, s. 11)] by měla být změněna, pokud jde o lhůtu, v níž musí být rozhodnutí o žádostech o vrácení daně oznámena hospodářským subjektům. Současně by mělo být stanoveno, že i hospodářské subjekty musí poskytnout odpověď v určitých lhůtách. Postup by měl být navíc zjednodušen a modernizován možností využívat moderní technologie.“

- 4 Bod 3 odůvodnění směrnice 2008/9 zní:

„Nový postup by měl podpořit postavení hospodářských subjektů, jelikož členské státy budou mít povinnost zaplatit úrok, pokud bude vrácení provedeno pozdě, a bude posíleno právo hospodářských subjektů na odvolání.“

- 5 Článek 1 této směrnice stanoví:

„Tato směrnice stanoví prováděcí pravidla pro vrácení [DPH] podle článku 170 směrnice [Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1),] osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně [...]“

- 6 Článek 2 směrnice 2008/9 uvádí:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- 5) „žadatelem“ osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně, která podává žádost o vrácení daně.“

7 Článek 3 této směrnice uvádí:

„Tato směrnice se vztahuje na osobu povinnou k dani neusazenou v členském státě vrácení daně, která splňuje tyto podmínky:

[...]“

8 Článek 5 uvedené směrnice stanoví:

„Každý členský stát vrátí osobě povinné k dani neusazené v členském státě vrácení daně DPH účtovanou za zboží nebo službu, které jí dodala nebo poskytla jiná osoba povinná k dani v tomto členském státě, nebo při dovozu zboží do tohoto členského státu, pokud se toto zboží a tyto služby použijí pro účely těchto plnění:

a) plnění uvedená v čl. 169 písm. a) a b) směrnice 2006/112/ES;

[...]“

9 Článek 7 směrnice 2008/9 stanoví:

„Aby dosáhla vrácení daně v členském státě vrácení daně, musí osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně podat v členském státě, ve kterém je usazena, prostřednictvím elektronického portálu zřízeného tímto členským státem elektronickou žádost o vrácení daně určenou členskému státu vrácení daně.“

10 Článek 8 této směrnice stanoví:

„1. Žádost o vrácení daně musí obsahovat tyto údaje:

a) plné jméno a úplnou adresu žadatele;

b) adresu pro styk elektronickými prostředky;

c) popis podnikatelské činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata;

d) období pro vrácení daně, na které se žádost vztahuje;

e) prohlášení žadatele o tom, že během uvedeného období pro vrácení daně nedodal zboží ani neposkytl služby, které se považují za dodané nebo poskytnuté v členském státě vrácení daně [...]

f) identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo žadatele;

g) údaje o bankovním účtu, včetně kódů IBAN a BIC.

2. Vedle údajů uvedených v odstavci 1 se v žádosti o vrácení daně uvedou pro každý členský stát vrácení daně a pro každou fakturu nebo dovozní doklad tyto údaje:

a) plné jméno a úplnou adresu dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb;

b) vyjma při dovozu, identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo dodavatele zboží nebo poskytovatele služby přidělené členským státem vrácení daně v souladu s články 239 a 240 směrnice 2006/112/ES;

- c) vyjma při dovozu, předponu používanou členským státem vrácení daně v souladu s článkem 215 směrnice 2006/112/ES;
- d) datum a číslo faktury nebo dovozního dokladu;
- e) základ daně a výši DPH vyjádřené v měně členského státu vrácení daně;
- f) výši odpočitatelné DPH vypočtené v souladu s článkem 5 a čl. 6 druhým pododstavcem [směrnice 2008/9], vyjádřené v měně členského státu vrácení daně;
- g) případně odpočitatelný podíl vypočtený podle článku 6 [této směrnice], vyjádřený jako procentní podíl;
- h) druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v článku 9 [uvedené směrnice].“

11 Článek 9 směrnice 2008/9 stanoví:

„1. V žádosti o vrácení daně musí být druh pořízeného zboží nebo přijaté služby popsán podle těchto kódů:

[...]

2. Členský stát vrácení daně může od žadatele požadovat, aby poskytl doplňující elektronicky kódované údaje ke každému kódu uvedenému v odstavci 1, jsou-li takové údaje nezbytné z důvodu jakéhokoli omezení nároku na odpočet daně podle směrnice 2006/112/ES, jak je uplatňována v členském státě vrácení daně, nebo pro provedení příslušné odchylky, která byla členskému státu vrácení daně udělena podle článku 395 nebo 396 uvedené směrnice.“

12 Článek 11 směrnice 2008/9 uvádí:

„Členský stát vrácení daně může od žadatele požadovat, aby poskytl popis své podnikatelské činnosti pomocí harmonizovaných kódů, které se stanoví postupem podle čl. 34a odst. 3 druhého pododstavce nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 [ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92 (Úř. věst. 2003, L 264, s. 1)].“

13 Článek 15 této směrnice zní takto:

„1. Žádost o vrácení daně se podává členskému státu usazení do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou pouze v případě, že žadatel uvedl všechny údaje požadované podle článků 8, 9 a 11.

[...]“

14 Článek 19 uvedené směrnice stanoví:

„1. Členský stát vrácení daně neprodleně vyrozumí žadatele elektronickými prostředky o datu, kdy žádost obdržel.

2. Členský stát vrácení daně oznámí žadateli své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti o vrácení daně do čtyř měsíců ode dne, kdy žádost obdržel.“

15 Článek 20 téže směrnice stanoví:

„1. Domnívá-li se členský stát vrácení daně, že nemá k dispozici veškeré důležité údaje, na základě nichž by mohl přijmout rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části, může si ve lhůtě čtyř měsíců uvedené v čl. 19 odst. 2 elektronickými prostředky vyžádat doplňující údaje, zejména od žadatele nebo od příslušných orgánů členského státu usazení. Jsou-li požadovány doplňující údaje od osoby jiné než od žadatele nebo příslušného orgánu některého členského státu, doručí se žádost elektronickými prostředky, pouze má-li její příjemce tyto prostředky k dispozici.

V případě nutnosti si může členský stát vrácení daně vyžádat další doplňující údaje.

Pokud má správce daně důvodné pochybnosti o platnosti nebo přesnosti konkrétního nároku, mohou údaje požadované členským státem vrácení daně podle tohoto odstavce zahrnovat předložení originálu nebo kopie příslušné faktury nebo dovozního dokladu. Prahové hodnoty uvedené v článku 10 se v tom případě nepoužijí.

2. Členský stát vrácení daně musí údaje požadované podle odstavce 1 obdržet do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti o údaje příjemci žádosti.“

16 Článek 21 směrnice 2008/9 stanoví:

„Požaduje-li členský stát vrácení daně doplňující údaje, oznámí žadateli své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti o vrácení daně do dvou měsíců od obdržení požadovaných údajů, nebo neobdržel-li odpověď na svou žádost, do dvou měsíců od uplynutí lhůty uvedené v čl. 20 odst. 2. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části však nesmí být kratší než šest měsíců ode dne obdržení žádosti členským státem vrácení daně.

Požaduje-li členský stát vrácení daně další doplňující údaje, oznámí žadateli své rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části do osmi měsíců ode dne, kdy žádost obdržel.“

17 Článek 23 této směrnice uvádí:

„1. Je-li žádost o vrácení daně zcela nebo zčásti zamítnuta, oznámí členský stát vrácení daně žadateli společně s rozhodnutím i důvody zamítnutí.

2. Žadatel se proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení daně může odvolat k příslušným orgánům členského státu vrácení daně způsobem a ve lhůtách stanovených pro odvolání v případě žádostí o vrácení daně podaných osobami usazenými v tomto členském státě.

Není-li podle práva daného členského státu vrácení daně nepřijetí rozhodnutí o žádosti o vrácení daně ve lhůtách stanovených touto směrnicí považováno za schválení nebo zamítnutí žádosti, musí mít žadatel stejnou možnost využít dostupné správní nebo soudní postupy jako osoby povinné k dani usazené v tomto členském státě. Nejsou-li takové postupy k dispozici, považuje se nepřijetí rozhodnutí o žádosti o vrácení daně za její zamítnutí.“

18 Článek 26 uvedené směrnice stanoví:

„Je-li daň vrácena po posledním dni lhůty podle čl. 22 odst. 1, náleží žadateli od členského státu vrácení daně úrok z částky daně k vrácení, která má být žadateli vyplacena.

První pododstavec se nepoužije, pokud žadatel členskému státu vrácení daně ve stanovené lhůtě nepředloží požadované doplňující nebo další doplňující údaje. [...]“

Směrnice 2006/112/ES

- 19 Směrnice 2006/112 ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008 (Úř. věst. 2008, L 44, s. 11) (dále jen „směrnice o DPH“) stanoví v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci:

„Ekonomickou činností se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

- 20 Článek 167 směrnice o DPH uvádí:

„Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.“

- 21 Článek 169 této směrnice stanoví:

„Kromě odpočtu podle článku 168 má osoba povinná k dani nárok na odpočet daně podle uvedeného článku, jsou-li zboží a služby použity za účelem těchto jejích plnění:

- a) plnění spočívajících v činnostech uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, která byla uskutečněna mimo členský stát, v němž je daná daň splatná nebo byla odvedena, a u kterých by jí vznikl nárok na odpočet daně, kdyby byla uskutečněna v tomto členském státě;
- b) plnění osvobozených od daně podle článků 138, 142 a 144, článků 146 až 149, článků 151, 152, 153 a 156, čl. 157 odst. 1 písm. b), článků 158 až 161 a článku 164;
- c) plnění osvobozených od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až f), je-li příjemce usazen mimo Společenství nebo jsou-li tato plnění přímo vázána na zboží určené k vývozu ze Společenství.“

- 22 Podle článku 170 téže směrnice:

„Každá osoba povinná k dani, která ve smyslu článku 1 [třinácté] směrnice [Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. 1986, L 326, s. 40)], čl. 2 bodu 1 a článku 3 směrnice 2008/9/ES a článku 171 této směrnice není usazena v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, má nárok na vrácení této daně, pokud jsou dané zboží nebo dané služby použity pro tyto účely:

- a) plnění podle článku 169;
- b) plnění, z nichž je daň povinen odvést výlučně pořizovatel nebo příjemce v souladu s články 194 až 197 a článkem 199.“

- 23 Článek 171 odst. 1 téže směrnice uvádí:

„Osobě povinné k dani neusazené v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, ale usazené v jiném členském státě se daň vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými ve směrnici 2008/9/ES.“

Francoouzské právo

- 24 Článek 242-0 W přílohy II code general des impôts (obecného daňového zákoníku), kterým byl článek 20 směrnice 2008/9 proveden do francoouzského práva, stanoví:

„I. – Správce daně může ve lhůtě podle odstavce II článku 242-0 V požadovat, aby mu byly elektronickými prostředky poskytnuty doplňující údaje zejména od žadatele nebo od příslušných orgánů členského státu Evropské unie, v němž je žadatel usazen, pokud má za to, že nemá k dispozici všechny důležité údaje, na základě nichž by mohl přijmout rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části, podané žadatelem. Jsou-li požadovány doplňující údaje od osoby jiné než od žadatele nebo příslušného orgánu některého členského státu, doručí se žádost elektronickými prostředky, pouze má-li její příjemce tyto prostředky k dispozici.

Považuje-li to za účelné, může si správce daně vyžádat nové doplňující údaje.

V rámci těchto žádostí může správce daně požadovat od žadatele zaslání originálu faktury nebo dovozního dokladu, má-li důvod pochybovat o platnosti či výši konkrétního nároku. Žádost o poskytnutí údajů se může týkat všech plnění bez ohledu na jejich výši.

II. – Dodatečné údaje, které si správce daně vyžádal v souladu s ustanoveními odstavce I, musí být poskytnuty do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti o jejich poskytnutí příjemci.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 25 Dne 17. září 2015 Sea Chefs, společnost se sídlem v Německu, podala žádost o vrácení přeplatku na DPH za období od 1. ledna do 31. prosince 2014, a to prostřednictvím elektronického portálu, který měla k dispozici v členském státě svého usazení.
- 26 Dne 14. prosince 2015 zaslal francoouzský správce daně (dále jen „správce daně“) společnosti Sea Chefs e-mailem žádost o doplňující informace. Vzhledem k tomu, že tato společnost neodpověděla ve stanovené lhůtě jednoho měsíce, tento správce daně dne 29. ledna 2016 zamítl žádost o vrácení daně předloženou uvedenou společností.
- 27 Sea Chefs podala proti tomuto zamítavému rozhodnutí žalobu ke správnímu soudu v Montreuil (Francie). Na podporu své žaloby tato společnost tomuto soudu předložila dokumenty a informace požadované správcem daně v žádosti o doplňující informace.
- 28 Správce daně má za to, že tato žaloba musí být prohlášena za nepřijatelnou z toho důvodu, že nedodržení stanovené měsíční lhůty k odpovědi vedlo k prekluzi žádosti o vrácení daně, což znemožňuje nápravu předložením doplňujících údajů k prokázání existence práva na vrácení DPH přímo u vnitrostátního soudu.
- 29 Sea Chefs tvrdí, že nemožnost nápravy její situace v rámci odvolání ve smyslu článku 23 směrnice 2008/9 je v rozporu se zásadou neutrality DPH a se zásadou proporcionality.
- 30 Předkládající soud uvádí, že směrnice 2008/9 neuvádí důsledky nedodržení lhůty pro odpověď podle čl. 20 odst. 2 této směrnice, pokud jde o nárok na vrácení DPH, ani zda má osoba povinná k dani možnost odstranit nedostatky své žádosti tím, že předloží vnitrostátnímu soudu informace nezbytné k prokázání existence svého práva na vrácení daně.

- 31 Za těchto podmínek se tribunal administratif de Montreuil (správní soud v Montreuil) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být ustanovení čl. 20 odst. 2 [směrnice 2008/9] vykládáno v tom smyslu, že stanoví pravidlo o zániku nároku, které znamená, že osoba povinná k dani v jednom členském státě, která požaduje vrácení [DPH] v členském státě, v němž není usazena, nemůže doplnit svoji žádost o vrácení daně před daňovým soudem, pokud nedodržela lhůtu pro odpověď na žádost o informace od správce daně v souladu s ustanoveními [čl. 20 odst. 1 této směrnice], anebo v tom smyslu, že tato osoba povinná k dani může v rámci práva na opravný prostředek podle článku 23 směrnice a s ohledem na zásadu neutrality a zásadu proporcionality [DPH] doplnit svou žádost před daňovým soudem?“

K předběžné otázce

- 32 Svou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/9 musí být vykládán v tom smyslu, že lhůta jednoho měsíce stanovená v tomto ustanovení k poskytnutí členskému státu vrácení daně doplňujících údajů požadovaných tímto členským státem představuje prekluzivní lhůtu znamenající, v případě překročení této lhůty nebo absence odpovědi, že osoba povinná k dani ztrácí možnost odstranit nedostatky své žádosti o vrácení daně předložením doplňujících údajů k prokázání existence svého nároku na vrácení DPH přímo u vnitrostátního soudu.
- 33 Je třeba zaprvé připomenout, že podle čl. 170 písm. a) směrnice o DPH ve spojení s článkem 169 této směrnice, jakož i články 3 a 5 směrnice 2008/9, platí, že každá osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, má nárok na vrácení této daně, pokud jsou daně zboží nebo dané služby použity buď pro operace uvedené v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci prvně uvedené směrnice, které byly uskutečněny mimo členský stát, v němž je daná daň splatná nebo byla odvedena, a u kterých by jí vznikl nárok na odpočet daně, kdyby byly uskutečněny v tomto členském státě, nebo pro operace osvobozené od daně stanovené v uvedeném čl. 169 písm. b) a c). Zadruhé článek 171 směrnice o DPH odkazuje na směrnici 2008/9, pokud jde o pravidla uplatnění tohoto nároku.
- 34 Pokud jde o nárok na vrácení daně, Soudní dvůr již rozhodl, že nárok osoby povinné k dani usazené v jednom členském státě na vrácení DPH odvedené v jiném členském státě, jak je upraven ve směrnici 2008/9, odpovídá nároku, zavedenému v její prospěch směrnicí o DPH, na odpočet DPH zaplacené na vstupu ve vlastním členském státě (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 36 a citovaná judikatura).
- 35 Soudní dvůr mimoto uvedl, že stejně jako nárok na odpočet představuje nárok na vrácení daně základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy, jejímž cílem je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho ekonomických činností. Společný systém DPH tudíž zaručuje, že jsou všechny hospodářské činnosti bez ohledu na cíle nebo výsledky těchto činností za podmínky, že uvedené činnosti v zásadě samy o sobě podléhají DPH, zdaněny neutrálním způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, body 37 a 38, jakož i citovaná judikatura).
- 36 Nárok na odpočet, a tudíž na vrácení daně, je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Tento nárok se uplatňuje přímo u všech daní, které zatěžují plnění uskutečněná na vstupu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovaná judikatura).
- 37 Pokud jde o pravidla uplatnění nároku na vrácení DPH, je třeba zaprvé uvést, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2008/9 stanoví řadu povinností, které osoba povinná k dani spadající do působnosti této směrnice musí splnit, aby jí mohla být daň vrácena, a sice povinnost předložit členskému státu usazení žádost o vrácení daně „do“ uplynutí lhůty stanovené v tomto ustanovení, jakož i poskytnout veškeré

informace požadované v člancích 8, 9 a 11 této směrnice. Zadruhé článek 20 uvedené směrnice nabízí členskému státu vrácení daně, pokud má za to, že nemá informace, které by mu umožnily rozhodnout o celé takové žádosti nebo o její části, možnost vyžádat si od osoby povinné k dani nebo příslušných orgánů členského státu usazení, doplňující údaje, které musí být poskytnuty do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti o údaje příjemci.

- 38 Co se týče posledně uvedeného ustanovení, je třeba konstatovat, že jeho znění jako takové neumožňuje rozhodnout o otázce, zda v něm uvedená lhůta je prekluzivní či nikoli. Nezávažnost tohoto období však může být vyvozena z kontextu, v němž se uvedené ustanovení nachází ve směrnici 2008/9.
- 39 Pokud jde totiž o lhůtu pro podání žádosti o vrácení daně, stanovenou v článku 7 osmé směrnice 79/1072, která ve francouzském znění již obsahovala výraz „au plus tard“ („nejpozději do“), převzatý do francouzského znění v čl. 15 odst. 1 směrnice 2008/9, Soudní dvůr měl za to, že tento výraz je upřesněním, které velmi jasně naznačuje, že žádost o vrácení daně již nemůže být platně podána po uplynutí lhůty stanovené pro tento účel, a taková lhůta je tedy lhůtou prekluzivní, jejíž nedodržení znamená zánik nároku na vrácení DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. června 2012, Elsacom, C-294/11, EU:C:2012:382, body 26 a 33).
- 40 Zprvce na rozdíl od [francouzského znění] čl. 15 odst. 1 směrnice 2008/9 [francouzské znění] čl. 20 odst. 2 této směrnice nepoužívá výraz „au plus tard“.
- 41 Jak uvedl generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, absence takového výrazu v kontextu směrnice 2008/9 jasně svědčí o tom, že unijní normotvůrce neměl za cíl stanovit prekluzivní lhůtu v čl. 20 odst. 2 této směrnice.
- 42 Zadruhé, zatímco žádost o vrácení DPH, stanovená v článku 15 uvedené směrnice, musí být podána osobou povinnou k dani, doplňující údaje požadované podle článku 20 téže směrnice mohou být vyžádány od jiné osoby než od osoby povinné k dani nebo od orgánů členského státu usazení osoby povinné k dani. V tomto případě by nedostatek odpovědi nebo odpověď poskytnutá po stanovené lhůtě ze strany jiné osoby nebo těchto orgánů vedla, navzdory nemožnosti osoby povinné k dani jakýmkoli způsobem ovlivnit zaslání odpovědi, ke ztrátě nároku této osoby povinné k dani na vrácení DPH v rozporu se základními zásadami upravujícími společný systém DPH připomenutými v bodech 34 až 36 tohoto rozsudku.
- 43 Kromě toho i z článků 21 a 26 této směrnice lze dovodit, že lhůta jednoho měsíce stanovená v čl. 20 odst. 2 uvedené směrnice není prekluzivní lhůtou.
- 44 Co se týče zprvce článku 21 směrnice 2008/9, z jeho znění vyplývá, že v případě, že členský stát vrácení daně neobdržel požadované doplňující údaje, začíná lhůta, ve které je tento členský stát povinen oznámit své rozhodnutí o přijetí nebo zamítnutí žádosti o vrácení daně, běžet po uplynutí lhůty uvedené v čl. 20 odst. 2 této směrnice. Jak uvedl generální advokát v bodě 40 svého stanoviska, článek 21 nevylučuje možnost, aby členský stát vyhověl žádosti o vrácení daně i v případě neposkytnutí požadovaných doplňujících údajů.
- 45 Pokud jde zadruhé o článek 26 směrnice 2008/9, který nahlížený ve světle třetího bodu odůvodnění této směrnice usiluje o posílení postavení osoby povinné k dani, zejména přiznáním úroků z prodlení, pokud je vrácení daně skutečně opožděné, z druhého pododstavce tohoto článku vyplývá, že v případě, kdy je vrácení daně provedeno se zpožděním z důvodu, že osoba povinná k dani neposkytla členskému státu vrácení daně ve stanovených lhůtách požadované doplňující údaje, nemá tento členský stát povinnost zaplatit úroky z prodlení takové osobě povinné k dani. V případě, že by lhůta jednoho měsíce uvedená v čl. 20 odst. 2 uvedené směrnice byla prekluzivní, vedla by opožděná odpověď na žádost o doplňující údaje nutně k zamítnutí žádosti o vrácení daně, a nikoli k vrácení daně

provedenému se zpožděním, avšak bez úroků z prodlení. Z toho vyplývá, že výklad čl. 20 odst. 2, spočívající v tom, že uvedená lhůta je považována za prekluzivní lhůtu, by vedl k tomu, že by čl. 26 druhý pododstavec téže směrnice byl zbaven opodstanění.

- 46 Z toho vyplývá, že lhůta jednoho měsíce stanovená v čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/9 k poskytnutí členskému státu vrácení daně doplňujících údajů požadovaných tímto členským státem není lhůtou prekluzivní.
- 47 Kromě toho, i když z judikatury Soudního dvora týkající se prekluzivních lhůt v oblasti DPH vyplývá, že prekluzivní lhůta, jejíž nedodržení má za následek sankcionování osoby povinné k dani, která nebyla dostatečně pečlivá a opomněla požádat o odpočet DPH zaplacené na vstupu ve stanovené lhůtě tím, že ztratí nárok na odpočet, je s výhradou, že byly dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity, v souladu se směrnicí o DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovaná judikatura), článek 20 směrnice 2008/9 je použitelný, pokud žádost o vrácení daně již byla podána ve lhůtě předepsané v článku 15 této posledně uvedené směrnice.
- 48 Za těchto podmínek vzhledem k tomu, že lhůta jednoho měsíce stanovená v čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/9 k poskytnutí členskému státu vrácení daně doplňujících údajů požadovaných tímto členským státem není prekluzivní lhůtou, pokud je žádost o vrácení daně zamítnuta zcela nebo zčásti, bez ohledu na neposkytnutí požadovaných doplňujících údajů, mohou být odvolání proti takovému rozhodnutí v souladu s čl. 23 odst. 2 prvním pododstavcem této směrnice, podána osobou povinnou k dani k příslušným orgánům členského státu vrácení daně způsobem a ve lhůtách stanovených pro odvolání v případě žádostí o vrácení daně podaných osobami usazenými v tomto členském státě. Z toho vyplývá, že nedodržení lhůty stanovené v čl. 20 odst. 2 uvedené směrnice neznamena, že osoba povinná k dani ztratí možnost odstranit nedostatky své žádosti o vrácení daně předložením doplňujících údajů k prokázání existence svého nároku na vrácení DPH přímo u vnitrostátního soudu.
- 49 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 20 odst. 2 směrnice 2008/9 musí být vykládán v tom smyslu, že lhůta jednoho měsíce stanovená v tomto ustanovení k poskytnutí členskému státu vrácení daně doplňujících údajů požadovaných tímto členským státem není prekluzivní lhůtou znamenající, v případě překročení této lhůty nebo absence odpovědi, že osoba povinná k dani ztrácí možnost odstranit nedostatky své žádosti o vrácení daně předložením doplňujících údajů k prokázání existence svého nároku na vrácení DPH přímo u vnitrostátního soudu.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 20 odst. 2 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě, musí být vykládán v tom smyslu, že lhůta jednoho měsíce stanovená v tomto ustanovení k poskytnutí členskému státu vrácení daně doplňujících údajů požadovaných tímto členským státem není prekluzivní lhůtou znamenající, v případě překročení této lhůty nebo absence odpovědi, že osoba povinná

k dani ztrácí možnost odstranit nedostatky své žádosti o vrácení daně předložením doplňujících údajů k prokázání existence svého nároku na vrácení daně z přidané hodnoty přímo u vnitrostátního soudu.

Podpisy.